

”Jag vill ge glädje och skratt”

Han är sedan länge en av Sveriges mest legendariska nöjesprofiler och arrangörer av underhållning i världsklass. Många världsartister som Manhattan Transfer, Victor Borge och Eric Idle (Monty Python) är nära vänner till denne man som började sin bana som rockmusiker men sedan, av en slump, fick fria händer att förvalta en institution i Lund som satte staden på världskartan. I höst fyller han 65 år och kan titta tillbaka på ett långt liv i nöjets och skratets tjänst. Magasinet Det Händer fick en exklusiv med Julius Malmström inför sommaren och höstens stora premiärer.

I sex decennier har du varit den ledande arrangören av konserter och underhållning i södra Sverige. Men det började på Olympen i Lund...

–Nej, det kan man inte säga. Jag hade under en tid drivit en skivhandel i Lund, haft lite konserter på gamla MFF-stadion i Malmö och varit program-

ledare i TV för ungdomsprogram. Jag hade kontaktats av TV för att de ville att jag skulle hålla i något som döptes till ”Discotaket” där vi bjöd in ungdomar till en TV-studio förvandlad till ett tak där ganska okända och kommande band spelade och ungdomarna dansade. Det har alltid varit en

ledstjärna i min verksamhet att gynna de unga, mindre kända musikerna och banden så att de kunde få ett forum att uppträda i. Det är det som behövs när man är ett nystartat band, speltillfällen. Om man tittar på alla de stora banden som Beatles och Rolling Stones så fick de inte sitt internationella genombrott innan "hundåren" var avverkade och man hade finlipat sin musik och sina framträdanden. Beatles spelade under många år i t ex Hamburg på små okända klubbar. Flera timmar varje kväll, sju dagar i veckan. Ett hårt liv men så blev de ju också fantastiskt bra.

Egentligen så startade du som rockmusiker redan i början av 1960-talet. Vad fick dig att börja arrangera istället?

– Egentligen så kanske jag inte var så bra på det där med att spela. Inte helt misslyckad men jag tyckte nog att jag var bättre bakom scenen än på densamma. Mitt band, Little Dipper Organization, flackade runt i södra Sverige under några år men det tog sig inte riktigt även om vi spelade som förband till bl a Rolling Stones 1965. Vi fick aldrig det där genombrottet som behövdes för att vi skulle kunna utvecklas och livnära oss på spelandet. Knut Borglin, en stark Lundaprofil, tillika aktiv inom Akademiska Föreningen, kontaktade mig en dag och bad mig komma till AF. När jag väl var där så visade det sig att man tänkt välja in mig som förman för Trivselutskottet.

Så där stod jag och var arveroderad för att ordna underhållning för studenterna. Det var bara det att i början av 1970-talet sjönk studentantalet i Lund p g a att man öppnade högskolor i ett antal städer i Sverige. Så min uppgift var att lägga ner dansverksamheterna i de olika studentområdena i Lund. Dock hade jag ju en månadslön. Jag ville ju göra nytta och det var då jag upptäckte att det fanns en lokal i det nybyggda studentområdet Sparta som hette Olympen, en perfekt lokal för konserter. Jag kontaktade då min vän Thomas Johansson som just startat sitt företag EMA/Telstar. Han hade precis fått ett telex att Paul McCartney skulle ut på turné med sin nya grupp Wings. Hans första turné efter Beatles splittring. Vi beslöt att försöka få honom till Sverige och det gick bra. Samma höst gjorde vi även Santana och Alice Cooper. Resten är "Olympenhistoria" och i slutet av detta året kommer det ut en bok om Olympen.

Hur skulle du sammanfatta åren på Olympen?

– Jag tyckte det var en jättetrevlig tid, faktiskt. Akademiska Föreningen var ju glada för att arenan inte behövdes läggas ner utan att man kunde

få nytt liv i området. Jag har sparat i stort sett all dokumentation för alla de artister som jag hade där och arkivet är omfattande. Tyvärr så hade vi en vattenläcka och en del blev förstört men det är en guldgruva för den som vill sätta sig in i hur det fungerade då på 1970-80-talen med bokningar och artisternas olika raiders (personliga kravlistor från artisten, red anm.) och annat smått och gott. Tyvärr sviker mig minnet om några smaskiga detaljer eller incidenter men jag vet att det just nu skrivs en bok om den tiden i Lund av Petter Lönegård och den kommer att bli klar inom något år eller så. Jag har givetvis bidragit med minnen och saker från mina arkiv och det har varit lite av en nostalgitripp även för mig att åter bekanta mig med händelser från den tiden.

Nöjesteatern i Malmö är sedan länge din fasta basscen. Hur började det?

– Nöjesteatern hette tidigare i folkmun "Nyan" och var Malmö Stadsteaters lilla scen. Dock klarade stadsteatern inte av att driva teatern vidare även om man inte betalade något i hyra. Eftersom man nu inte skulle ha "lättare repertoar", typ operetter eller musikalerna, så hade man inte heller behov av Nyan. Jag blev tillfrågad av dåvarande koncerchefen Bengt Hall (som nu är tillbaka som teaterchef efter ett antal år i Stockholm) om jag ville ta över teaterverksamheten på Nyan och efter en veckas betänketid blev det så och nu heter teatern Nöjesteatern, skrottets och glädjens teater. Sedan några år tillbaka har åter Malmö Stadsteater, numera Malmö Opera, musikalerna och svensktoppstjärnor på sin repertoar. En bred repertoar, samma som Nöjesteatern, skillnaden är att Operan är subventionerad med skattemedel medan Nöjesteatern inte har liknande ekonomiskt stöd. Något som idag i praktiken skapar "otillbörlig konkurrens" och en omöjlig situation i förlängningen för Nöjesteatern. Skall Malmö ha två musikalteatrar så måste det till något drastiskt som att Malmö stad hyr Nöjesteatern i 4-5 månader på våren och sommaren då det är svårt att bedriva inomhusteater.

Jag tycker det är trist att man inte ser lösningen på problemet utan biter sig fast i gamla värderingar samtidigt som man finansierar liknande produktioner som "Miss Saigon", "Evita" och "Doktor Zjivago" vilka riktar sig till samma publik som vi gör. Det är mycket tufft att driva en parallell verksamhet när vi inte får någon hjälp och då tycker jag att vi inte spelar på samma villkor. Men jag har förhoppningar om att man kan ändra sig på Malmö Stad och se det gemensamma värdet i att Nöjesteatern OCH Malmö Opera drar publik till sina scener. ■